

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 28 Δεκεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 4-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1814/4-12-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «“...” », νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτος προσφεύγων»).

Την από 4-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1819/7-12-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «“...” », νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «δεύτερος προσφεύγων»).

Και την από 7-12-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1849/8-12-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «“...” », νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «τρίτος προσφεύγων»).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «“...” », νομίμως εκπροσωπούμενης.

Και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη και των τριών ως άνω προσφυγών, οικονομικού φορέα με την επωνυμία «“...” », νομίμως εκπροσωπούμενου.

Ως και του παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της τρίτης ανωτέρω προσφυγής, πρώτου ανωτέρω προσφεύγοντος.

Με την ως άνω προδικαστική προσφυγή, και οι τρεις προσφεύγοντες ζητούν την ακύρωση της υπ' αριθ. 3627/25.11.2020 Απόφασης της Διαχειριστικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος, όσον αφορά την

πρώτη προσφυγή, κρίθηκαν αποδεκτές οι προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντος και του δεύτερου προσφεύγοντος, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή κρίθηκε αποδεκτή η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος και όσον αφορά την τρίτη προσφυγή κρίθηκαν αποδεκτές οι προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντος,, του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος και του οικονομικού φορέα “...” , στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης για την ανάδειξη αναδόχου “...” , προϋπολογισμού 152.000,00€ πλέον Φ.Π.Α., που προκηρύχθηκε με τη με αριθ. πρωτ. “...” διακήρυξη, που απεστάλη για δημοσίευση στην ΕΕΕΕ την “...” και δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μοναδικό ΑΔΑΜ “...” την “...” και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α “...” .

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση των προσφυγών κατεβλήθησαν κατ’ άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016, για την πρώτη προσφυγή παράβολο “...” και ποσού 760,00 ευρώ, για τη δεύτερη, παράβολο “...” και ποσού 760,00 ευρώ και για την τρίτη, “...” και ποσού 1.520,00 ευρώ, φέρουν δε όλα την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας λόγω χρόνου αποστολής προς δημοσίευση και εκτιμώμενης αξίας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, εμπροθέσμως και μετ’ εννόμου συμφέροντος και οι τρεις προσφεύγοντες (ο δε τρίτος κατά παρέκταση στην αμέσως επόμενη εργάσιμη ημέρα) που μετείχαν στη διαδικασία και κατέστησαν αποδεκτοί, κατατασσόμενοι αντιστοίχως κατά σειρά μειοδοσίας τρίτος, δεύτερος και τέταρτος μειοδότης, στρέφονται κατά της από 26-11-2020 κοινοποιηθείσας εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών, καθ’ ο μέρος έκρινε αποδεκτή κάθε προηγούμενη αυτών προσφορά, με πρώτη και βαλλόμενη εξ όλων αυτήν του εμπροθέσμως και μετ’

εννόμου συμφέροντος, από 17-12-2020, κατόπιν της από 8-12-2020 κοινοποίησης της πρώτης προσφυγής και της από 10-12-2020 κοινοποίησης της δεύτερης και τρίτης προσφυγής, παρεμβαίνοντας, ενώ ομοίως εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκεί και ο πρώτος προσφεύγων την από 18-12-2020 παρέμβαση του κατά της στρεφόμενης και κατά της αποδοχής του τρίτης προσφυγής, η δε αναθέτουσα υποβάλλει τις από 15-12-2020 Απόψεις της, ενώ ο τρίτος προσφεύγων υποβάλλει το από 22-12-2020 υπόμνημά του. Απορριπτέοι τυγχάνουν οι ισχυρισμοί του πρώτου παρεμβαίνοντος περί του ότι όσον αφορά την πρώτη και την Τρίτη προσφυγή, το έννομο συμφέρον των αντιστοίχως προσφευγόντων κατ' αυτού εξαρτάται από την αποδοχή της προσφυγής τους κατά των μεσολαβούντων ανά περίπτωση μειοδοτών, κατά των οποίων άλλωστε στράφηκαν αμφότεροι, καθώς και μόνη της η βελτίωση της κατάταξης των προσφευγόντων κατ' εν μέρει αποδοχή της προσφυγής τους και ακύρωση αποδοχής μέρους των προηγούμενων αυτών μειοδοτών, ασχέτως κατάταξης των τελευταίων και μόνη της βελτιώνει τη δυνατότητα ανάθεσης της σύμβασης στους προσφεύγοντος και προστατεύει το κατ' άρ. 365 Ν. 4412/2016 δικαίωμα τους, ενώ αντίστροφα, μόνη της η κατ' αποδοχή απορριπτέων προσφορών χαμηλή κατάταξη των οικονομικών φορέων και μεσολάβηση περισσοτέρων έως τη θέση του πρώτου μειοδότη, βλάπτει το συμφέρον τους στην ανάληψη της νυν συγκεκριμένης σύμβασης. Περαιτέρω, μετ' εννόμου συμφέροντος ο τρίτος προσφεύγων στρέφεται και κατά του πέμπτου και επόμενου αυτού μειοδότη, αφού η αποδοχή του τελευταίου διακινδυνεύει σε επόμενο στάδιο τη δική του προσφορά, αφού ο ως άνω πέμπτος μειοδότης και επόμενος του τρίτου προσφεύγοντος, θα δύναται να προσβάλει τον τελευταίο, αν αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος και να ματαιώσει την ανάθεση της σύμβασης σε αυτόν. Επομένως, οι προσφυγές και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, και οι τρεις προσφεύγοντες προβάλλουν κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος ότι δεν συνυπολόγισε στην οικονομική προσφορά του παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8%, ενώ ο μεν όρος 2.4.4 της διακήρυξης

ορίζει ότι «Η Οικονομική Προσφορά συντάσσεται με βάση το αναγραφόμενο στην παρούσα κριτήριο ανάθεσης και σύμφωνα με τα οριζόμενα στο Παράρτημα ΣΤ΄ της διακήρυξης (υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς): ... Επισημαίνεται ότι:

1. Η οικονομική προσφορά θα περιλαμβάνει και με ποινή αποκλεισμού τα παρακάτω:
 - i. Τις «...» για το σύνολο του κτιριακού συγκροτήματος όπου στεγάζονται η "...", το χρονικό διάστημα από 1-2-2021 έως 31-1-2022. Οι οικονομικές προσφορές θα αφορούν στο σύνολο του αντικειμένου του διαγωνισμού.
 - ii. Επί μέρους προσφορές δεν θα γίνονται δεκτές.
 - iii. Την ανάλυση της οικονομικής προσφοράς ανά κατηγορία εργαζομένων (ανάλυση σύμφωνα με το υπόδειγμα που αναφέρεται στο Παράρτημα ΣΤ΄) και σύμφωνα με το άρθρο 68 του Ν.3863/2010 για το ανάλογο χρονικό διάστημα.
2. Η τιμή της προσφοράς θα πρέπει να καλύπτει όλες τις δαπάνες του αναδόχου για την αμοιβή του προσωπικού του, την ασφάλιση αυτού και γενικά την αποζημίωσή του, δεδομένου ότι η σχέση εργασίας υπάρχει μόνο μεταξύ του αναδόχου και του ως άνω προσωπικού. Απαράβατος όρος είναι η οικονομική προσφορά να περιλαμβάνει τα παρακάτω, όπως ορίζονται στο άρθρο 68 του ν. 3863/2010 (ΦΕΚ Α 115) και την τροποποίησή του με το άρθρο 22 του ν. 4144/2013 (ΦΕΚ Α 88): Οι συμμετέχουσες εταιρείες παροχής υπηρεσιών φύλαξης (εργολάβοι), επί ποινή αποκλεισμού, υποχρεούνται να αναφέρουν στην προσφορά τους, εκτός των άλλων, τα εξής:
 - α) Τον αριθμό των εργαζομένων που θα απασχοληθούν στο έργο.
 - β) Τις ημέρες και τις ώρες εργασίας.
 - γ) Τη συλλογική σύμβαση εργασίας, στην οποία τυχόν υπάγονται οι εργαζόμενοι.
 - δ) Το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων.
 - ε) Το ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά. Τα ανωτέρω στοιχεία, επί ποινή αποκλεισμού, εξειδικεύονται σε χωριστό κεφάλαιο της προσφοράς τους. Στην τιμή περιλαμβάνονται οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή των υπηρεσιών στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ

20%. Επισημαίνεται ότι το εκάστοτε ποσοστό Φ.Π.Α. επί τοις εκατό, της ανωτέρω τιμής θα υπολογίζεται αυτόματα από το σύστημα. Οι προσφερόμενες τιμές είναι σταθερές καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης και δεν αναπροσαρμόζονται. Ως απαράδεκτες θα απορρίπτονται προσφορές στις οποίες: α) δεν δίνεται τιμή σε ΕΥΡΩ ή που καθορίζεται σχέση ΕΥΡΩ προς ξένο νόμισμα, β) δεν προκύπτει με σαφήνεια η προσφερόμενη τιμή, με την επιφύλαξη της παρ. 4 του άρθρου 102 του ν. 4412/2016 και γ) η τιμή υπερβαίνει τον προϋπολογισμό της σύμβασης που καθορίζεται και τεκμηριώνεται από την αναθέτουσα αρχή στην παρούσα διακήρυξη. Στην προσφορά τους, οι συμμετέχοντες, πρέπει να υπολογίζουν εύλογο ποσοστό διοικητικού κόστους παροχής των υπηρεσιών τους, των αναλωσίμων, του εργολαβικού τους κέρδους και των νόμιμων υπέρ Δημοσίου και τρίτων κρατήσεων. ...», ενώ ο όρος 5.1.2 ορίζει ότι «5.1.2. Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή της υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: α) Κράτηση 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (άρθρο 4 Ν.4013/2011 όπως ισχύει) β) Κράτηση ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016 γ) Κράτηση ύψους 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ.3 του ν.4412/2016) Οι υπέρ τρίτων κρατήσεις υπόκεινται στο εκάστοτε ισχύον αναλογικό τέλος χαρτοσήμου 3% και στην επ' αυτού εισφορά υπέρ ΟΓΑ 20%. Με κάθε πληρωμή θα γίνεται η προβλεπόμενη από την κείμενη νομοθεσία

παρακράτηση φόρου εισοδήματος αξίας 8% επί του καθαρού ποσού για την οποία θα χορηγείται σχετική βεβαίωση.». Συνεπώς, οι προσφεύγοντες προβάλλουν πως δεδομένου ότι τον ανάδοχο τον βαρύνει για την πληρωμή του η ως άνω παρακράτηση φόρου, η δε οικονομική προσφορά του πρέπει να καλύπτει κάθε νόμιμη κράτηση και άλλη επιβάρυνση και ομοίως δεδομένου ότι, η προσφορά του υπολείπεται κατά πολύ όσον αφορά το κονδύλι των νομίμων κρατήσεων, το ποσό που αντιστοιχεί στην αναλογούσα σε αυτήν παρακράτηση φόρου, είναι ως εκ τούτου απορριπτέα. Πλην όμως, κατά την έννοια των διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η παρακράτηση φόρου εισοδήματος 8% κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής για παροχή υπηρεσιών σε φορείς της γενικής κυβέρνησης, υπολογίζεται στο καθαρό ποσό της αξίας των παρεχόμενων υπηρεσιών, που απομένει μετά την αφαίρεση του Φ.Π.Α. και των κρατήσεων που προβλέπεται ότι βαρύνουν την προσφορά του αναδόχου. Η παρακράτηση φόρου αποτελεί μέρος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, από τον οποίο προεισπράττεται το σχετικό ποσό, ενώ στη συνέχεια, κατά την εκκαθάριση της φορολογικής του δήλωσης, επιστρέφεται ή συμψηφίζεται στο φόρο εισοδήματος που επιβάλλεται σε βάρος του επί των κερδών ή του καθαρού εισοδήματος, ανάλογα αν πρόκειται για νομικό ή φυσικό πρόσωπο. Κατά συνέπεια, η παρακράτηση φόρου δεν αποτελεί κράτηση υπέρ του Δημοσίου, ούτε εμπίπτει στην έννοια της επιβάρυνσης της αξίας της υπηρεσίας που παρέχεται από τον ανάδοχο δημόσιας σύμβασης. Τούτο διότι η προείσπραξη του φόρου εισοδήματος, που αφαιρείται από την αξία της πληρωμής του αναδόχου, έχει προσωρινό χαρακτήρα, αφού η τελική απόδοση ή μη του παρακρατηθέντος ποσού στο Δημόσιο εξαρτάται από το ύψος της φορολογικής υποχρέωσης του αναδόχου, ανάλογα με τα ετήσια κέρδη ή το καθαρό εισόδημα που αυτός δηλώνει, σε σχέση με τα ποσά φόρου που έχουν παρακρατηθεί. Εξάλλου, όπως έχει κριθεί (ΕΣ Ολομ.807/1997, ΕΣ Τμήμα Ι 460/2016 κ.α.), η ενεργούμενη παρακράτηση για τον προκαταβαλλόμενο φόρο εισοδήματος, μολονότι αποδίδεται στο Δημόσιο, αποτελεί στοιχείο του ενεργητικού της περιουσίας του φορολογουμένου, ο οποίος και δικαιούται, τηρώντας τη νόμιμη διαδικασία, να

τον αναζητήσει στις περιπτώσεις που δεν οφείλεται. Επομένως, ο φόρος εισοδήματος που παρακρατείται κατά την έκδοση της εντολής πληρωμής του αναδόχου δεν απομειώνει το συμβατικό αντάλλαγμα, ώστε να συνιστά στοιχείο που επιβαρύνει το κόστος εκτέλεσης της δημόσιας σύμβασης. Η παραδοχή της αντίθετης άποψης, κατά την οποία η παρακράτηση φόρου εντάσσεται στις επιβαρύνσεις του αναδόχου δημόσιας σύμβασης, που πρέπει να υπολογίζονται στη διαμόρφωση της τιμής της οικονομικής προσφοράς του, προσαυξάνει το συμβατικό αντάλλαγμα της υπηρεσίας, στην παροχή της οποίας αποσκοπεί ο διαγωνισμός και καταλήγει σε αντίστοιχη επιβάρυνση της αναθέτουσας αρχής, καθώς, με τον τρόπο αυτό, αυξάνεται ο προϋπολογισμός της σύμβασης και δυσχεραίνεται η εξεύρεση των απαραίτητων οικονομικών πόρων για την προκήρυξη του διαγωνισμού. Ενόψει αυτών, κατά την ίδια άποψη, εφόσον δεν υπάρχει ρητή και σαφής πρόβλεψη στη διακήρυξη του κρίσιμου διαγωνισμού ότι οι οικονομικές προσφορές των συμμετεχόντων οφείλουν, επί ποινή απαραδέκτου, να εμπεριέχουν το ως άνω ποσοστό φόρου εισοδήματος, που παρακρατείται κατά την πληρωμή του αναδόχου, δε συντρέχει λόγος αποκλεισμού του διαγωνιζόμενου, ο οποίος δεν συμπεριέλαβε την παρακράτηση φόρου στην τιμή της οικονομικής προσφοράς του (ΤρΔΕφΑθ 1268/2020). Επίσης, το γεγονός πως στον ως άνω όρο 5.1.2 της διακήρυξης αναφέρεται, μετά την παράθεση των κρατήσεων που επιβαρύνουν τον ανάδοχο, ότι κατά την πληρωμή του αναδόχου θα παρακρατείται φόρος εισοδήματος 8%, δεν σημαίνει ότι η διάταξη, όμως, αυτή και μόνο, δεδομένου ότι δεν ρυθμίζει τον τρόπο σύνταξης των οικονομικών προσφορών, αρκεί για να θεμελιώσει υποχρέωση προσδιορισμού της προσφερόμενης τιμής κατόπιν συνυπολογισμού της σχετικής παρακράτησης φόρου εισοδήματος (ΔΕφΑθ σε συμβ. 360/2020). Ενόψει αυτών και δεδομένου ότι η εν λόγω παρακράτηση φόρου, ανεξαρτήτως του αν θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κράτηση, δεν περιλαμβάνεται, πάντως, ούτε μεταξύ των κρατήσεων που ειδικώς παρατίθενται ως τέτοιες στη διακήρυξη, αλλά αναφέρεται αυτοτελώς και διακριτά από αυτές ως προϋπόθεση πληρωμής του αναδόχου, ενώ άλλωστε ούτε ο όρος 2.4.4 που αφορά ακριβώς το επί ποινή αποκλεισμού περιεχόμενο των οικονομικών

προσφορών ούτε το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ όπου αυτός παραπέμπει, αναφέρουν ως συνυπολογιστέα στην οικονομική προσφορά την παρακράτηση φόρου, το δε ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ αναφέρεται αποκλειστικά σε «νόμιμες κρατήσεις υπέρ τρίτων», που κατά τον όρο 5.1.2 διαχωρίζονται από την παρακράτηση φόρου και κατονομάζονται αυτοτελώς, και ενώ άλλωστε, δεδομένης αφενός της διαρκώς επί την τελευταία διετία μεταβαλλόμενης δικαστηριακής νομολογίας επί του ζητήματος ακριβώς αν η παρακράτηση φόρου συνιστά ή όχι «νόμιμη κράτηση» συνυπολογιστέα στην προσφορά, αφετέρου του γεγονότος πως κατά την κοινή αντίληψη των συναλλαγών, τη λογιστική διαχείριση των φόρων, αλλά και την ορθή ερμηνεία των φορολογικών διατάξεων σε σχέση με την έννοια των παρακρατήσεων φόρου, αυτές δεν συνιστούν «έξοδο» ή «κόστος» μιας επιχείρησης, αλλά προκαταβαλλόμενο δια παρακρατήσεως στην πηγή και από τον πληρωτή, ποσό έναντι και προς εκ των προτέρων απόσβεση μελλοντικών φορολογικών υποχρεώσεων επί του εισοδήματος του οικείου οικονομικού έτους, οι οποίες υπολογίζονται επί του τελικού κέρδους (και όχι του κύκλου εργασιών) της επιχείρησης, που συναρτάται με κάθε είδους αφαίρεση κόστους λειτουργίας αυτής, γενικών εξόδων ή και αποσβέσεων, όπως και με συμψηφισμό δια προκαταβολών φόρου προηγούμενων ετών και ενώ μάλιστα, το ποσό αυτό της παρακράτησης, εφόσον δεν προκύψει εν τέλει κέρδος της επιχείρησης ή αν τυχόν εν όλω ή εν μέρει υπερκαλύπτει τις αναλογούσες, κατά τη φορολογική εκκαθάριση του ολικού εισοδήματος του οικονομικού έτους, φορολογικές επί των όποιων κερδών, υποχρεώσεις, είναι κατά το αντίστοιχο, υπερβαίνον τον αναλογούντα φόρο, ποσό, επιστρεπτέο στον οικονομικό φορέα, τελικώς δεν δύναται να αναμένεται ευλόγως, ιδίως ενόψει έλλειψης οιοδήποτε ειδικού όρου συμπερίληψης στην οικονομική προσφορά της παρακράτησης φόρου, η εκ των προσφερόντων ερμηνεία ότι όφειλαν να τη συνυπολογίσουν. Συνεπεία των ανωτέρω δεν προκύπτει πλημμέλεια ούτε παραβίαση του ελαχίστου νομίμου κόστους ούτε ζημιογόνο της προσφοράς του ούτε έμμεση, δια της αφαίρεσης του αντιστοιχούντος στην παρακράτηση φόρου ποσού από τα λοιπά κονδύλια της προσφοράς του, παράβαση του νομίμου εργατικού και ασφαλιστικού κόστους, από την εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος μη συμπερίληψη της

παρακράτησης φόρου στο κονδύλι νομίμων κρατήσεων του, ως και στην εν γένει οικονομική προσφοράν του. Επομένως, σε κάθε περίπτωση, οι ερειδόμενοι άλλωστε, επί ανατραπείσας με βάση τις ως άνω όλως πρόσφατες Αποφάσεις, προηγούμενης νομολογίας, ισχυρισμοί των προσφευγόντων είναι νόμω αβάσιμοι και συνεπώς, απορριπτέοι, ενώ μάλιστα, η ερειδόμενη αποκλειστικά επί του ως άνω ισχυρισμού κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, δεύτερη προσφυγή είναι ως εκ τούτου στο σύνολο της απορριπτέα. Άλλωστε, για τους ίδιους λόγους είναι απορριπτέος και ο πρώτος κατά του οικονομικού φορέα “...” και ονομαζόμενος ως δέκατος, λόγος της τρίτης προσφυγής, ως ερειδόμενος ακριβώς στη μη συμπερίληψη της παρακράτησης φόρου στο κονδύλι νομίμων κρατήσεων του παραπάνω οικονομικού φορέα. Περαιτέρω, όσον αφορά τον κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, δεύτερο λόγο της πρώτης προσφυγής, ουδόλως εκ του ηλεκτρονικού φακέλου της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος στο ΕΣΗΔΗΣ προκύπτει ότι αυτός υπέβαλε έγγραφα που έπρεπε να υποβάλει στον υποφάκελο της οικονομικής προσφοράς του, εντός του υποφακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς, αλλά αντίθετα τα σχετικά αρχεία περί της οικονομικής προσφοράς κατατέθηκαν σε διακριτό περί αυτής υποφάκελο, όπως ακριβώς όριζε ο όρος 2.4.2 της διακήρυξης, επιπλέον δε, ουδόλως προκύπτει τέτοια σύγχυση εγγράφων ούτε δια της μνείας του Πρακτικού 1 της Επιτροπής Διαγωνισμού ότι «(Υπο)φάκελοι με την ένδειξη «Οικονομική Προσφορά» βρέθηκαν μέσα στους κυρίως φακέλους τέσσερις (4) μόνον εκ των υποψηφίων αναδόχων και, συγκεκριμένα, των: 1) “...” , 2) «...» , 3) “...” , 4) «...». Οι (υπο)φάκελοι αυτοί δεν αποσφραγίσθηκαν, αλλά μονογράφηκαν και σφραγίσθηκαν από την Επιτροπή και τοποθετήθηκαν σε νέο φάκελο (με την 6 ένδειξη «Οικονομικές Προσφορές» και τις επωνυμίες των ανωτέρω τεσσάρων (4) εταιρειών, ο οποίος, επίσης, σφραγίσθηκε και υπογράφηκε από την ίδια Επιτροπή και παραδόθηκε προς φύλαξη στην Αναθέτουσα Αρχή.», μνεία που έχει την έννοια εύρεσης εντός του κυρίως φακέλου των εντύπων προσφορών υποφακέλου οικονομικής προσφοράς και όχι την εύρεση εντός του υποφακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών, υποφακέλου οικονομικής προσφοράς, οι δε

φυσικοί υποφάκελοι οικονομικής προσφοράς που ακριβώς ευρέθησαν διακριτά εντός του συνολικού κυρίως φυσικού φακέλου, κρατήθηκαν και ορθά κατά τον όρο 3.1.2 προς αποσφράγιση στο κατάλληλο στάδιο, το δε περί των οικονομικών προσφορών Πρακτικό 4 αναφέρει, άλλωστε, ότι «Επιπλέον, τέθηκαν στη διάθεση της Επιτροπής οι σφραγισμένοι φάκελοι της οικονομικών προσφορών, που κατατέθηκαν στην Υπηρεσία από τους ανωτέρω υποψήφιους αναδόχους, με στοιχεία σε έντυπη μορφή, σύμφωνα με τις διατάξεις της διακήρυξης.», προς επίρρωση των ανωτέρω. Άρα, ο οικείος δεύτερος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγος της πρώτης προσφυγής, προκύπτει ουσία αβάσιμος και είναι απορριπτέος. Με τον τρίτο λόγο της πρώτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, προβάλλεται ανεπάρκεια του ποσού διοικητικού κόστους 720,00 ευρώ ετησίως ή 60,00 ευρώ ανά μήνα, για την κάλυψη του οικείου διοικητικού κόστους της σύμβασης, πλην όμως, ο ως άνω λόγος προβάλλεται αορίστως, αφού ναι μεν ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται πηγές κόστους που έπρεπε να καλυφθούν, ήτοι μια σειρά από απαιτήσεις της σύμβασης, πλην όμως, ουδόλως προσδιορίζει το επιμέρους κόστος αυτών κατά το εύλογο ύψος τους, παρά μόνο τις αναφέρει ονομαστικά, χωρίς καν να επικαλείται κάποιο ελάχιστο εύλογο ποσό διοικητικού κόστους, υπολογιζόμενο επί τη βάση συγκεκριμένων εξόδων που εξάγονται, όσον αφορά το εύλογο τους, με συγκεκριμένο τρόπο, παρά αναφέρει γενικευτικά για όλο το διοικητικό κόστος, ως μόνο εύλογο ποσό αυτό της δικής του προσφοράς, με 1.374 ευρώ ετησίως, χωρίς να στοιχειοθετεί τον σχετικό ισχυρισμό του. Συνεπώς ο ως άνω λόγος, όπως και το σύνολο του στρεφόμενου κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος σκέλος της πρώτης προσφυγής, είναι απορριπτέος. Ομοίως και ακριβώς για τους ίδιους λόγους, σε σχέση με τον ως άνω κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος τρίτου λόγου της πρώτης προσφυγής, είναι αόριστοι, αναπόδεικτοι και άρα, ανεπίδεκτοι εξέτασης και απορριπτέοι και οι ίδιοι κατά του δεύτερου προσφεύγοντος ισχυρισμοί, περί ελλιπούς διοικητικού κόστους, του δεύτερου κατ' αυτού λόγου της πρώτης προσφυγής, αφού ο πρώτος προσφεύγων απλώς αναφέρει μια σειρά από κατηγορίες αναγκών που πρέπει να καλυφθούν, χωρίς να εξειδικεύει το κατ' εκτίμηση του ειδικό κόστος αυτών, παρά αορίστως

αναφέροντας ως μόνο εύλογο το δικό του ως άνω συνολικό και αθροιστικό για κάθε διοικητικό κόστος της σύμβασης, κονδύλι διοικητικού του κόστους.

4. Επειδή, όσον αφορά τους λοιπούς στρεφόμενους κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος λόγους της τρίτης προσφυγής, με τον τρίτο λόγο του ο τρίτος προσφεύγων ισχυρίζεται ανεπαρκή υπολογισμό ασφαλιστικών εισφορών εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος, λόγω εφαρμογής του συντελεστή 24,33% και επί των αποδοχών μερικώς απασχολούμενων εργαζόμενων. Κατ' άρ. 48 Ν. 4670/2020 ορίζεται μείωση ασφαλιστικών εισφορών εργοδότη, από 1-6-2020 κατά 0,48% όσον αφορά ασφάλιση υπέρ κλάδου ανεργίας και άρα, μείωση αθροιστικού συντελεστή από 24,81 Σε 24,33%, αποκλειστικά «στις περιπτώσεις πλήρους απασχόλησης». Ο δε πρώτος παρεμβαίνων στον ειδικό ΠΙΝΑΚΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του, που υπέβαλε κατά συμπλήρωση του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ της διακήρυξης, ως υποχρεωτικό έγγραφο, κατά τον όρο 2.4.4, βλ. ανωτέρω της οικονομικής προσφοράς του. αναφέρει στο σημ. 1 «Μικτές αποδοχές εργαζομένων με πλήρη απασχόληση, Αριθμός Ατόμων 9» και στο σημ. 2 «Μικτές αποδοχές εργαζομένων με μερική απασχόληση, Αριθμός Ατόμων 1(0,64)» και άρα, με σαφήνεια δήλωσε ότι θα απασχολήσει 1 εργαζόμενο μερικής απασχόλησης με αναλογούσα επί πλήρους ωραρίου, απασχόληση 0,64 επί των αντιστοίχων πλήρους απασχόλησης ωρών, εβδομαδιαίως, σε αντίθεση με όσα αναφέρει στην παρέμβαση του περί χρήσης εργαζομένων πλήρους απασχόλησης για ώρες εργασίας που αντιστοιχούν αθροιστικά σε 9,64 ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης. Αντίθετα, ο ίδιος δήλωσε στην προσφορά του ρητά την απασχόληση και με μερική απασχόληση 1 εργαζόμενου και μάλιστα με συγκεκριμένες αντιστοιχούσες ώρες, αφού άλλωστε, είχε τη δυνατότητα να συμπεριλάβει την απασχόληση του στο σημ. 1, εφόσον αυτός εργάζεται με καθεστώς πλήρους απασχόλησης, αφού το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ της διακήρυξης, κατέλειπε ειδικώς τέτοια δυνατότητα, διακρίνοντας μεταξύ αποδοχών απασχολούμενων με βάση το νομικό καθεστώς τους, ήτοι πλήρους ή μερικής απασχόλησης, τα δε περί του αντιθέτου ισχυριζόμενα, άγουν σε ανεπίτρεπτη μεταβολή σαφούς σημείου και δήλωσης της προσφοράς του για την οποία φέρει την πλήρη ευθύνη. Πλην όμως, ο

πρώτος παρεμβαίνων εν τέλει υπολόγισε τις εργοδοτικές εισφορές στο σημ. 3 του οικείου πίνακα, ως απλό γινόμενο του συντελεστή 24,33% επί του αθροίσματος των ποσών των σημείων 1 (77.188 ευρώ) και 2 (4.992 ευρώ), ήτοι 82.180 ευρώ, καταλήγοντας σε εισφορές 19.994,64 ευρώ (που αντιστοιχούν ακριβώς σε 24,33% των 82.180 ευρώ) και άρα, εσφαλμένα εφάρμοσε κατά 0,48% μικρότερο συντελεστή και επί των αποδοχών του εργαζομένου μερικής απασχόλησης, που αντιστοιχούν σε 4.992 ευρώ με συνέπεια, κατ' αποδοχή του τρίτου λόγου της τρίτης προσφυγής, υπουπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών κατά $4992 \times 0,48\% = 23,96$ ευρώ κατ' έτος. Όσον αφορά τον αντίστοιχο κατά του πρώτου προσφεύγοντος, έβδομο λόγο της τρίτης προσφυγής, ο πρώτος προσφεύγων στο σημ. 2 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ αυτού αναφέρει 0,6375 άτομα μερικής απασχόλησης και στο σημ. 1, 9 άτομα πλήρους απασχόλησης, δηλώνει δε κόστος ετήσιο στο σημ. 1 76.595,27 ευρώ και στο σημ. 2 5.425,50 ευρώ (και αθροιστικά 82.020,77 ευρώ), συνολικό δε κόστος εισφορών 19.955,65 ευρώ ή 24,33% επί του παραπάνω αθροίσματος 82.020,77 ευρώ, έχοντας υποπέσει ούτως στο ίδιο σφάλμα, υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών επί μερικής απασχόλησης με 24,33% αντί 24,81%, συντελεστής που αν εφαρμοζόταν ορθά ως $24,81 \times 5.425,50$, θα οδηγούσε σε κόστος εισφορών κατά 0,48% μεγαλύτερο επί των 5.425,50 ευρώ ή 26,04 ευρώ. Εξάλλου, ο ως άνω πρώτος προσφεύγων έχει, όπως σημειώνει στην προσφορά του, εξαντλήσει το ποσό των 200 ευρώ, του κονδυλίου του για «άλλες επιβαρύνσεις» με την εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ, η οποία σε κάθε περίπτωση ανέρχεται σε $9,64 \times 20 = 192,8$ ευρώ και άρα, δεν καταλείπεται παρά ποσό 7,20 ευρώ στο ως άνω κονδύλι και τούτο ενώ έχει υπολογίσει ως εργολαβικό κέρδος μόλις 200,00 ευρώ, ήτοι ποσοστό 0,1388% επί της άνευ ΦΠΑ προσφοράς του 144.111,14 ευρώ, με συνέπεια να μην προκύπτει οιοδήποτε υπόλοιπο εκ του οποίου θα δύνατο να απορροφηθεί η παραπάνω υποκοστολόγηση, χωρίς να διακινδυνεύεται το άμεσα ή έμμεσα και εν τοις πράγμασι, δια μη καταλείψεως ευλόγου κέρδους, ζημιογόνο της προσφοράς, η οποία πάντως υποκοστολογεί σε σχέση με τα ελάχιστα νόμιμα, το κόστος ασφαλιστικών εισφορών. Απορριπτέος τυγχάνει ο ισχυρισμός του πρώτου προσφεύγοντος, ότι δια της

δηλώσεως του περί μερικής απασχόλησης στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ της προσφοράς του εννοούσε εν μέρει απασχόληση πλήρως απασχολούμενου, αφού τούτο δεν προκύπτει ουδόλως από την προσφορά του, ο ίδιος δήλωσε στην προσφορά του ρητά την απασχόληση και με μερική απασχόληση 1 εργαζόμενου και μάλιστα με συγκεκριμένες αντιστοιχούσες ώρες, αφού άλλωστε, είχε τη δυνατότητα να συμπεριλάβει την απασχόληση του στο σημ. 1, εφόσον αυτός εργάζεται με καθεστώς πλήρους απασχόλησης, αφού το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤ της διακήρυξης, κατέλειπε ειδικώς τέτοια δυνατότητα, διακρίνοντας μεταξύ αποδοχών απασχολουμένων με βάση το νομικό καθεστώς τους, ήτοι πλήρους ή μερικής απασχόλησης, τα δε περί του αντιθέτου ισχυριζόμενα, άγουν σε ανεπίτρεπτη μεταβολή σαφούς σημείου και δήλωσης της προσφοράς του για την οποία φέρει την πλήρη ευθύνη, χωρίς να είναι κατ'άρ. 102 Ν. 4412/2016 δυνατόν να μεταβληθούν, ως όλως ουσιώδης μεταβολή της προσφοράς του, όσα δήλωσε ως στοιχειοθέτηση του κόστους προσφοράς του, στην τελευταία και στα επί ποινή αποκλεισμού έγγραφα αυτής. Επομένως, ο πρώτος προσφεύγων είναι κατ' αποδοχή του έβδομου λόγου της τρίτης προσφυγής, αποκλειστέος. Περαιτέρω, όσον αφορά τον τέταρτο λόγο της τρίτης προσφυγής, περί του ότι ο πρώτος παρεμβαίνων θα υποβάλει τον μερικώς απασχολούμενο εργαζόμενο σε διακοπτόμενη εργασία, ουδόλως τούτο, προκύπτει από την προσφορά του και δη, με βεβαιότητα, αφού μόνο του το γεγονός πως ο πρώτος παρεμβαίνων δηλώνει ότι θα απασχολήσει μερικώς απασχολούμενο πρόσωπο, δεν συνεπάγεται άνευ ετέρου, ότι αυτό θα είναι που θα εκτελέσει τις υπό II εργασίες στην τεχνική περιγραφή της προσφοράς του («I. Ένα (1) άτομο, καθ' όλες τις εργάσιμες και μη ημέρες του έτους, σε 24ωρη βάση [τρεις (3) οκτάωρες βάρδιες], θα διαχειρίζεται επιτοπίως την κεντρική θέση ελέγχου του συστήματος (control room), που περιλαμβάνει όλες τις απαραίτητες ηλεκτρονικές συσκευές ελέγχου-επιτήρησης του συστήματος. II. Ένα (1) άτομο κατά τις εργάσιμες ημέρες και από ώρα 7.00 έως 9.00 καθώς, επίσης, από ώρα 14.30 έως 16.00 θα ελέγχει, στην είσοδο του χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων (garage), τους εισερχόμενους στο κτιριακό συγκρότημα από την είσοδο αυτή. III. Ένα (1) άτομο να περιπολεί στους εσωτερικούς χώρους του συγκροτήματος

όλες τις εργάσιμες ημέρες του έτους από ώρα 7.00 έως 15.00. IV. Τέσσερα (4) άτομα θα παρακολουθούν τις δύο (2) μαγνητικές πύλες εισόδου του συγκροτήματος [δύο (2) άτομα σε κάθε πύλη, το ένα εξ αυτών από ώρα 7.00 έως 15.00 και το άλλο από ώρα 8.00 έως 16.00] κατά τις εργάσιμες ημέρες του έτους από ώρα 7.00 έως 16.00.», που συνιστούν ένα δίωρο και ένα διάστημα τριών και ημίσεος ωρών, αφού κάλλιστα θα ήταν δυνατόν ο εργαζόμενος μερικής απασχόλησης να παρέχει την εργασία του αδιάκοπα σε οιαδήποτε εκ των υπό I, III και IV εργασίες που συνίστανται από συνεχή εργασία οκταώρου και άνω, ενώ πλήρως απασχολούμενος μισθωτός θα καλύψει την υπό II εργασία, επιτρεπώς διακοπτόμενα (ή περισσότεροι πλήρως απασχολούμενοι μισθωτοί αντίστοιχα), εναλλασσόμενης της εργασίας τους και σε άλλα έργα της νυν σύμβασης υπό μέρος ωρών ημερήσιας απασχόλησης ή σε άλλα αντικείμενα της εν γένει επιχείρησης του πρώτου παρεμβαίνοντος. Ούτε οι ισχυρισμοί του τρίτου προσφεύγοντος τεκμηριώνονται από τις εντός του αρχείου περί στοιχείων Ν. 3863/2010 του πρώτου παρεμβαίνοντος, μνείες σε αναλογίες εργασίας σε ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης («Για την υλοποίηση του έργου «...» απαιτούνται οι παρακάτω φύλακες μαζί με αυτούς που θα καλύψουν τα ρεπό ως εξής : Κάθε εργαζόμενος εργάζεται 5 μέρες την εβδομάδα x 8 ώρες την ημέρα = 40 ώρες εβδομαδιαίως βάση της νομοθεσίας, άρα έχουμε: Ένα (1) πόστο x 24ώρες εργασίας την ημέρα x 7 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 168 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζόμενου την εβδομάδα = 4,2 φύλακες Ένα (1) πόστο x 3,5 ώρες (07:00-09:00 & 14:30-16:00) εργασίας την ημέρα x 5 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 17,5 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζόμενου την εβδομάδα = 0,44 φύλακας Ένα (1) πόστο x 8 ώρες (07:00-15:00) εργασίας την ημέρα x 5 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 40 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζόμενου την εβδομάδα = 1 φύλακας Τέσσερα (4) πόστα x 8 ώρες εργασίας την ημέρα x 5 ημέρες εργασίας την εβδομάδα = 160 ώρες εργασίας την εβδομάδα / 40 ώρες εργασίας κάθε εργαζόμενου την εβδομάδα = 4 φύλακες Επομένως θα απασχοληθούν συνολικά 9,64 άτομα μαζί με τα ρεπό, οι οποίοι θα εργάζονται 8 ώρες την ημέρα x 5 ημέρες την

εβδομάδα.»). Συνεπώς, ο ως άνω λόγος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος είναι απορριπτέος. Για την ταυτότητα του λόγου, ο πανομοιότυπος και ερειδόμενος ακριβώς επί της ίδιας υπόθεσης και εσφαλμένης προϋπόθεσης, ήτοι απασχόλησης του μερικώς απασχολούμενου (που δηλώνεται εκ του πρώτου προσφεύγοντος και εκ του οικονομικού φορέα "...", στην οικονομική προσφορά τους) ειδικώς και αναγκαίως στο τμήμα εργασιών II, χωρίς τούτο να προκύπτει εκ των προσφορών τους, όγδοος (κατά του πρώτου προσφεύγοντος) και ενδέκατος (κατά του οικονομικού φορέα "...") λόγοι της τρίτης προσφυγής, είναι απορριπτέοι. Όσον όμως αφορά τον κατά του δεύτερου προσφεύγοντος, έκτο ίδιο λόγο της τρίτης προσφυγής, προκύπτει ότι αυτός, σε αντίθεση με τον πρώτο παρεμβαίνοντα και τον πρώτο προσφεύγοντα, στην ανάλυση οικονομικής προσφοράς του, διαχωρίζει το τμήμα II εργασιών αναφέροντας ότι θα απασχολήσει 1 άτομο με σύνολο ωρών απασχόλησης το 44% του πλήρως εργαζομένου, ενώ αναλύει τα λοιπά τμήματα εργασιών, όπου αναφέρει «0» όσον αφορά τη μερική απασχόληση, παρότι δηλώνει στο σημ. 2 του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ της προσφοράς του, μερική απασχόληση και δη, «0,44» επί του ισοδυνάμως πλήρως εργαζομένου, με συνέπεια να είναι αυταπόδεικτο πως θα απασχολήσει για το τμήμα II, που διασπάται ούτως σε 2 διακριτά εντός της ημέρας ωράρια, μερικώς απασχολούμενο εργαζόμενο και δη, για το σύνολο της αντιστοιχούσας για το τμήμα II, εργασίας και άρα, με απαγορευμένο κατ'άρ. 2 παρ. 7 Ν. 3846/2010, διακοπτόμενο ωράριο, εντός της εργάσιμου ημέρας, με συνέπεια η προσφορά του να είναι κατ'άρ. 18 Ν. 4412/2016, των όρων 1.7 και 4.3 και του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Β της διακήρυξης, αποκλειστέα, αφού παραβιάζει διάταξη του εργατικού δικαίου. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο της τρίτης προσφυγής, κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, περί εσφαλμένου υπολογισμού επιδόματος αδείας και δη, με εσφαλμένο υπολογισμό του κόστους για Ιανουάριο 2022, προκύπτει ότι ο πρώτος παρεμβαίνων, εκ της οικονομικής προσφοράς του και δη του αρχείου ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ Ν. 3863/2010 όπου δηλώνει ότι ««5)Κόστος επιδόματος αδείας : Επειδή το επίδομα αδείας καταβάλετε έως τις 31/12 κάθε έτος έχουμε : Το επίδομα αδείας από 01/2/2021 έως 31/12/2021 είναι μισός μισθός δηλαδή 12,5 μέρες άρα $8514,62/2/12=354,78 /9,64$ άτομα =36,80 το

άτομο Το επίδομα αδείας για 01/1/2021* είναι 2 μέρες x 1 μήνα = 2 μέρες Άρα $8514,62/25/12 = 28,38\text{€} / 9,64 \text{ άτομα} = 2,944$ το άτομο Σύνολο έχουμε : $36,80 + 2,944 = 39,744$ το άτομο», υπολογίζει δια των ανωτέρω, το μηνιαίο κόστος, δηλαδή αναλογία επιδόματος αδείας, ανά εργαζόμενο, που στον ΠΙΝΑΚΑ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ του αθροίζει σε 383,17 ευρώ συνολικά για όλους ή 39,7444 μηνιαία ανά εργαζόμενο, ποσά που συνιστούν άθροισμα των ως άνω αναλυόμενων ποσών για έτος 2021 και για 1/2022. Άρα, υπολόγισε ένα πλήρες ετήσιο επίδομα αδείας για το διάστημα εκτέλεσης της σύμβασης από 1/2/2021 έως 31/12/2021, για το δε διάστημα 1/1/2022 έως 31/1/2022, ήτοι για τον υπολειπόμενο μήνα ετήσιας διάρκειας της σύμβασης, αναφέρει μεν πως υπολογίζει 2 ημερομίσθια ανά εργαζόμενο, πλήρως αμειβόμενα, τα οποία αντιστοιχούν σε $2 \times [8.514,62 / (25 \times 9,64)] = 2 \times 35,33 = 70,66$ ευρώ ανά εργαζόμενο ανά μήνα ή για 9,64 εργαζόμενους 681,17 ευρώ και όχι 2,944 και $(9,64 \times 2,944 =) 28,38016$ ευρώ αντίστοιχα. Δια των ανωτέρω και δεδομένου ότι το επίδομα αδείας ισούται με τις αποδοχές των αντιστοίχων ημερών, αλλά με ανώτατο όριο το ήμισυ των αποδοχών 15ημέρου για υπαλλήλους και 13 εργασίμων για εργαζόμενους με ημερομίσθιο, ο παρεμβαίνων συνομολογεί ότι θα παράσχει άδεια και θα καταβάλει επίδομα αυτής για τον 1/2022 εντός του ιδίου του μηνός, χωρίς να αποσβέσει την εργοδοτική υποχρέωση σε άλλο διάστημα εντός του έτους και στο πλαίσιο μεγαλύτερης συνολικής αδείας όπου το επίδομα αναγκαστικά θα περιοριστεί και αναδρομικά θα ανέλθει στο $\frac{1}{2}$ των μηνιαίων αποδοχών, αφού ο ίδιος αναφέρει πως θα καταβάλει πλήρη ημερομίσθια, πλην όμως υπολογίζει τελικά το κόστος εσφαλμένα, αφού διαιρεί το ορθό ποσό του 1 ημερομισθίου δια του 12, αντί να το πολλαπλασιάσει επί 2, με αποτέλεσμα τελικά να υπολογίζει μόνο το $\frac{1}{24}^{\circ}$ του οικείου σύμφωνα με την ίδια του την προσφορά, κόστους επιδόματος αδείας για 1/2022. Συνεπεία των ανωτέρω, και κατ' αποδοχή του δεύτερου λόγου της προσφυγής, προκύπτει ότι ο πρώτος παρεμβαίνων υποϋπολόγισε το κόστος αποδοχών και εισφορών συνολικά, κατά ποσό σε ετήσιο επίπεδο και για το σύνολο των εργαζομένων ίσο με $681,17 - 28,38016 = 652,79$ ευρώ, ποσό που αθροιζόμενο με την ως άνω κατ' αποδοχή του τρίτου λόγου, υποκοστολόγησε

ασφαλιστικών εισφορών, 23,96 ευρώ, καταλήγει σε συνολική ετήσια υποκοστολόγηση 676,75 ευρώ, ποσό ουδόλως αμελητέο και επουσιώδες, όπως εσφαλμένα επικαλείται ο πρώτος παρεμβαίνων, αφού μάλιστα υπερκαλύπτει το ποσό των 408,00 ευρώ εργολαβικού του κέρδους. Επομένως, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντος υποκοστολογεί το εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, κατά παράβαση του όρου 2.4.4 και του άρ. 68 Ν. 3863/2010 και άρα, είναι κατ' αποδοχή του δεύτερου και τρίτου λόγου της τρίτης προσφυγής, αποκλειστέα.

5. Επειδή, όσον αφορά τους λοιπούς κατά του δεύτερου προσφεύγοντος, ισχυρισμούς της τρίτης προσφυγής και δη, τον πέμπτο λόγο αυτής, ο δεύτερος προσφεύγων υπολογίζει ως κόστος αποζημίωσης αδειας-κόστος αντικαταστατών εργαζομένων σε κανονική άδεια, σε ετήσιο επίπεδο 8.103,31 ευρώ, έναντι αθροίσματος μικτών αποδοχών πλήρους και μερικής απασχόλησης και εργοδοτικών εισφορών, μετά δώρων και επιδομάτων αδειας 121.677,77 ευρώ συνολικά. Με βάση δε το ως άνω ποσό, που αντιστοιχεί σε μηνιαίες συνολικά επιμεριζόμενες αποδοχές και εισφορές, μετ' ενσωμάτωσης δώρων και επιδομάτων αδειας, προκύπτει ποσό μηνιαίο (/12) 10.139,81417 ευρώ ή σε επίπεδο ημερομισθίου (Χ4,8%) 486,71108 ευρώ και για 20 ημέρες αδειας ανά εργαζόμενο 9.734,2216 ευρώ, ποσό προδήλως και κατά πολύ υπερβαίνον το παραπάνω κονδύλι 8.103,31 ευρώ, με συνέπεια να προκύπτει, όπως βάσιμα ο τρίτος προσφεύγων επικαλείται, ότι ο δεύτερος προσφεύγων δεν έχει υπολογίσει στο κόστος αντικατάστασης την αναλογούσα επιβάρυνση δώρων, προσαυξήσεων ή κόστους επιδόματος αδειας των τελευταίων, σε κάθε όμως περίπτωση η προσφορά του υπολείπεται του ελαχίστου αναλογούντος κόστους απασχόλησης και ασφάλισης κατά άνω των 1.600 ευρώ σε ετήσιο επίπεδο, ήτοι ποσό πολλαπλάσιο των 599,00 ευρώ κέρδους που δηλώνει στην προσφορά του και άρα, προδήλως παραβιάζει το ελάχιστο εργατικό και ασφαλιστικό κόστος και είναι και ως εξ αυτού του πέμπτου λόγου της τρίτης, αποκλειστέα η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος. Επομένως, βλ. και αμέσως προηγούμενη σκέψη, κατ' αποδοχή του πέμπτου και του έκτου λόγου της τρίτης προσφυγής, η προσφορά του δεύτερου προσφεύγοντος είναι αποκλειστέα. Περαιτέρω, όσον αφορά τον πρώτο κατά του δεύτερου

προσφεύγοντος λόγο της πρώτης προσφυγής, προκύπτει ότι ως καταληκτικός χρόνος υποβολής προσφορών ορίστηκε στη νυν διαδικασία η 1-9-2020, όταν και ο δεύτερος προσφεύγων υπέβαλε την προσφορά του, ενώ ο όρος 2.2.3.4 της διακήρυξης ορίζει τους ακόλουθους λόγους αποκλεισμού «(α) εάν έχει αθετήσει τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 4412/2016, ... (στ) εάν έχει επιδείξει σοβαρή ή επαναλαμβανόμενη πλημμέλεια κατά την εκτέλεση ουσιώδους απαίτησης στο πλαίσιο προηγούμενης δημόσιας σύμβασης, προηγούμενης σύμβασης με αναθέτοντα φορέα ή προηγούμενης σύμβασης παραχώρησης που είχε ως αποτέλεσμα την πρόωρη καταγγελία της προηγούμενης σύμβασης, αποζημιώσεις ή άλλες παρόμοιες κυρώσεις, (ζ) εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2.2.9.2. της παρούσας, ... (θ) εάν η αναθέτουσα αρχή μπορεί να αποδείξει, με κατάλληλα μέσα, ότι έχει διαπράξει σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα, το οποίο θέτει εν αμφιβόλω την ακεραιότητά του. Ειδικά για τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών καθαρισμού ή/ και φύλαξης, ως σοβαρό επαγγελματικό παράπτωμα νοούνται, ιδίως, οι παρακάτω λόγοι που αναφέρονται στην περίπτωση γ της παρ. 2 του άρθρου 68 του ν. 3863/2010, όπως ισχύει, μετά την αντικατάστασή της από το άρθρο 39 παρ. Β του ν. 4488/2017 (ΦΕΚ 137Α΄/13-9-2017): α) η κήρυξη ως έκπτωτης της υποψήφιας εταιρείας κατ' εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου 22 του ν.4144/2013, μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς, β) η επιβολή της κύρωσης της προσωρινής διακοπής της λειτουργίας συγκεκριμένης παραγωγικής διαδικασίας ή τμήματος ή τμημάτων της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης κατ' εφαρμογή της παρ. 1Β του άρθρου 24 του ν. 3996/2011, μέσα σε χρονικό διάστημα τριών (3) ετών πριν από την ημερομηνία λήξης της προθεσμίας υποβολής της προσφοράς. Εάν στις ως άνω περιπτώσεις (α) έως (θ) η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθοριστεί με αμετάκλητη απόφαση, αυτή

ανέρχεται σε τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος. Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να μην αποκλείει έναν οικονομικό φορέα, ο οποίος βρίσκεται σε μια εκ των καταστάσεων που αναφέρονται στην περίπτωση β' της παρ. 2.2.3.4., υπό την προϋπόθεση ότι αποδεδειγμένα ο εν λόγω φορέας είναι σε θέση να εκτελέσει τη σύμβαση, λαμβάνοντας υπόψη τις ισχύουσες διατάξεις και τα μέτρα για τη συνέχιση της επιχειρηματικής του λειτουργίας.». Ο δε πρώτος προσφεύγων, όπως και η αναθέτουσα αποδέχεται δια των Απόψεων της, προβάλλει ως λόγο αποκλεισμού του δεύτερου προσφεύγοντος, καταγγελία σύμβασης της «...» και την από 30-5-2017 έκπτωση της ίδιας ΟΕ από τη 2^η «...», που όμως έχουν επέλθει προ της τριετίας πριν από τη νυν καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών και άρα, δεν είναι ληπτές υπόψη προς αποκλεισμό της προσφοράς. Περαιτέρω, ο πρώτος προσφεύγων επικαλείται την από 20-12-2019 απόρριψη προσφοράς του ίδιου του «...» από τον «...», λόγω του ότι κρίθηκε ένοχος ψευδών δηλώσεων και απόκρυψης στοιχείων και την από 29-10-2020 απόφαση αποκλεισμού της «...» από την «...» πάλι λόγω μη δήλωσης προστίμων που είχαν επιβληθεί στην ως άνω ΙΚΕ. Άρα, ασχέτως ότι η παραπάνω ΙΚΕ και ΟΕ, όπως αποδεικνύεται από τον πρώτο προσφεύγοντα, έχουν ως διαχειριστή τον ίδιο το νυν δεύτερο προσφεύγοντα και φυσικό πρόσωπο, σε κάθε περίπτωση η από 20-12-2019 απόρριψη εκ του αναθέτοντος φορέα «...», επήλθε ακριβώς λόγω ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού, όπως ορίζει ο λόγος 2.2.3.4.ζ και έλαβε χώρα εντός της τριετίας έως την υποβολή της προσφοράς του, τη λήξη υποβολής προσφορών και σήμερα, ουδόλως δηλώθηκε στο ΕΕΕΣ του δεύτερου προσφεύγοντος ούτε αναφέρθηκαν περί αυτού επανορθωτικά μέτρα, όπως και εν γένει αυτός δεν δήλωσε επανορθωτικά μέτρα για κανένα λόγο αποκλεισμού. Συνεπώς, δια των ως άνω προκύπτει ότι ο δεύτερος προσφεύγων στη νυν διαδικασία και απαντώντας αρνητικά τουλάχιστον επί του ως άνω λόγου αποκλεισμού του, προέβη σε ανακριβή δήλωση περί της συνδρομής στο πρόσωπο του πραγματικού γεγονότος εμπύπτοντος στο πεδίο των λόγων αποκλεισμού της διακήρυξης, αποστερώντας άλλωστε και από την αναθέτουσα τη δυνατότητα να

κρίνει επί αυτού και περί της πλήρωσης των προϋποθέσεων εφαρμογής του και άρα, ασχέτως όλων των λοιπών εκ του πρώτου προσφεύγοντος, αλλά και εκ της αναθέτουσας συνομολογούμενων, λόγων αποκλεισμού του δεύτερου προσφεύγοντος, αυτός είναι αποκλειστέος και κατ' αποδοχή του πρώτου κατ' αυτού λόγου της πρώτης προσφυγής υπό την ως άνω τουλάχιστον βάση και τούτο πέραν της αποδοχής του πέμπτου και έκτου λόγου της τρίτης προσφυγής που και μόνοι τους άγουν στην άνευ ετέρου απόρριψη της προσφοράς του.

6. Επειδή, όσον αφορά τον ένατο κατά του πρώτου προσφεύγοντος και τον δωδέκατο κατά του οικονομικού φορέα "...", λόγους της τρίτης προσφυγής, όπως ανωτέρω προαναφέρθηκε, κατά τον όρο 2.4.4 ζητήθηκε «ανάλυση της οικονομικής προσφοράς ανά κατηγορία εργαζομένων (ανάλυση σύμφωνα με το υπόδειγμα που αναφέρεται στο Παράρτημα ΣΤ') και σύμφωνα με το άρθρο 68 του Ν.3863/2010 για το ανάλογο χρονικό διάστημα.». Ουδόλως όμως τούτο είχε την έννοια, όπως αβάσιμα ο τρίτος προσφεύγων ισχυρίζεται, ότι έπρεπε για τους μερικώς και τους πλήρως απασχολούμενους, να υποβληθεί διακριτή ανάλυση κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010 ούτε τούτο γινόταν ευλόγως αντιληπτό εκ της ανωτέρω διατύπωσης, δεδομένου ότι ο προσδιορισμός «ανά κατηγορία εργαζομένων» τέθηκε στην «ανάλυση οικονομικής προσφοράς» δια του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ, ήτοι αυτής, που περαιτέρω υποδείχθηκε να λάβει χώρα δια του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ, το οποίο άλλωστε, περιέχει κατά τα ανωτέρω διάκριση και δυνατότητα παράθεσης διακριτού κόστους μικτών αποδοχών αναλόγως μερικώς και πλήρως απασχολούμενων και όχι στην αυτοτελή απαίτηση για [ανάλυση] κατ' άρ. 68 Ν. 3863/2010, χωρίς ούτως να προκύπτει και δη, καθ' οιαδήποτε σαφήνεια, ότι ζητήθηκε οτιδήποτε παραπάνω, όσον αφορά τους μερικώς απασχολούμενους από την παράθεση των κατά το σημ. 2 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΣΤ' εκεί ζητούμενων αναλυτικών στοιχείων. Επομένως, αμφότεροι οι ανωτέρω λόγοι της τρίτης προσφυγής είναι απορριπτέοι ως νόμω αβάσιμοι.

7. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του δεύτερου προσφεύγοντος, να απορριφθεί η δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή, να γίνει δε

εν μέρει δεκτή η τρίτη Προδικαστική Προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος. Να απορριφθεί η Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος και η στρεφόμενη κατά της τρίτης προσφυγής, Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντος, να γίνουν δε δεκτές οι Παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος κατά της πρώτης και της δεύτερης προσφυγής. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντος, του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος.

8. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί στον πρώτο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. “...” και ποσού 760,00 ευρώ και στον τρίτο προσφεύγοντα το παράβολο με αρ. “...” και ποσού 1.520,00 ευρώ, να καταπέσει δε το παράβολο του δεύτερου προσφεύγοντος με αρ. “...” και ποσού 760,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την τρίτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του πρώτου προσφεύγοντος.

Δέχεται τις Παρεμβάσεις του πρώτου παρεμβαίνοντος κατά της πρώτης και δεύτερης Προσφυγής.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντος κατά της τρίτης προσφυγής.

Ακυρώνει την υπ' αριθ. 3627/25.11.2020 Απόφαση της Διαχειριστικής Επιτροπής της αναθέτουσας, καθ' ο μέρος έκρινε ως αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντος, του πρώτου και του δεύτερου προσφεύγοντος.

Ορίζει την επιστροφή στον πρώτο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. "...” και ποσού 760,00 ευρώ και στον τρίτο προσφεύγοντα του παραβόλου με αρ. "...” και ποσού 1.520,00 ευρώ, την κατάπτωση δε του παραβόλου του δεύτερου προσφεύγοντος με αρ. "...” και ποσού 760,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 28-12-2020 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ